

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

Poniedziałek, 10 Listopada 1862.

Prenumerata w Warszawie:

Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2. Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA. — Wiadomości urzędowe z Królestwa i Cesarstwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA. — Wiadomości zagraniczne.

- Wiadomości rozmaite. Wiadomości literackie. Teatr. Kursy papierów publicznych i pieniędzy. Kolej żelazna. Obwieszczenia.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w skutku wstąpienia się JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO KSIĘCIA Namiestnika Królestwa, Najlaskawiej udzielił raczył, Ludwikowi Balerowi, b. uczniowi tutejszej Szkoły Sztuk Pięknych, który w r. z. za przestępstwa polityczne, pozbawiony był praw stanu z oddaniem do rot arezszankich twierdzy Kronstadtzkiej, zupełne przebaczenie, z prawem powrócenia do Królestwa.

W dniu onegdajszym JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ Namiestnik z Dostojną Małżonką WIELKĄ KSIĘŻNĄ ALEKSANDRĄ, oraz Córkami WIELKIEMI KSIĘŻNICZKAMI OLGĄ i WIARĄ, raczyli zwiedzić Instytut Aleksandryjsko-Maryjski wychowania panien, wchodząc we wszystkie szczegóły wewnętrznego jego urzędzenia.

J.W. Naczelnik Rządu Cywilnego w Królestwie Hrabia Aleksander Wielopolski Margrabia Gonzaga Myszkowski ustanowił z własnej szkatuły jedno stypendjum przy Instytucie Aleksandryjsko-Maryjskim Wychowania Panien, drugie zaś podobne stypendjum przy tymże Instytucie ustanowiła pod swoim imieniem Małżonka J.W. Naczelnika Rządu Cywilnego, Paulina z Hrabów Potockich Margrabina Wielopolska.

Jan Leśniewski, dziedzic dóbr Kuczyna w Okręgu Tykocińskim, powiecie Łomżyńskim, gubernji Augustowskiej, położonych, aktem Urzędowym w d. 15 (27) Czerwca 1858 r., podarował sumę rs. 3,000 w liście zastawnym z ośmiu kuponami, przeznaczając procent od niej wynoszący rs. 120 rocznie, na utrzymanie jednego ucznia w Instytucie Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Marymoncie. Przytem zastrzegł, aby w wyborze kandydatów na to stypendjum trzymało się zasad następujących:

- 1) Mają być przyjmowani synowie obywateli Królestwa Polskiego, bez różnicy stanu, szczególniej synowie oficyalistów gospodarstwem trudniących się, którym rzeczywicie brakuje funduszu na umieszczenie się w tym zakładzie. 2) Z przedstawiających się kandydatów na stypendjum, temu dawać pierwszeństwo, który okaże największe zdolności przygotowawczych nauk i praktyki gospodarskiej, do postępowania dalej z korzyścią w zawodzie gospodarskim. 3) Gdyby się zdarzył pomiędzy kandydatami który nazwiska Leśniewskich, złożył dobrze egzamen wstępny i miał powołanie do gospodarstwa, winien mieć pierwszeństwo w otrzymywaniu stypendjum przed wszystkimi innymi. 4) Ponieważ obecnie wakuje stypendjum z powyższego zapisu, z którego po włączeniu Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Marymoncie, do Instytutu Politechnicznego i Rolniczo-Leśnego w Nowej Aleksandrii, korzystają mają uczniowie kształcący się na oddziale Rolniczym, przeto Komisja Rządowa wzywa osoby interesowane, aby w ciągu dni 40 - stu od daty niniejszego ogłoszenia, złożyli Dyrektorowi Instytutu Politechnicznego i Rolniczo-Leśnego w Nowej Aleksandrii świadectwa niezamocności wydane i poświadczane przez właściwe władze, który przedstawi je Komisji Rządowej do decyzji z opinją, któremu z kandydatów, ze względu na warunki zapisu, wakuje stypendjum przysłać by wypadło.

Rada Administracyjna Królestwa na posiedzeniu d. 12 (24) Października r. b., na przedstawienie Komisji Rządowej Sprawiedliwości następujące zapisy:

- 1) dom w mieście Ostrołęce istniejący, dla ubogich starców i kalek czyli domu schronienia w Ostrołęce, 2) dla kościoła parafialnego tamże rs. 300, — 3) dla kościoła KK. Bernardynów tamże rs.150, przez niegdy księdza Wojciecha Dziwniewskiego, testamentem na dniu 3 (15) Kwietnia 1856 r. własnoręcznie sporządzonym, prawnie ogłoszonym, w myśl art. 910 K. C., z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami bliżej w testamentie oznaczonymi, zatwierdziła.

Z Petersburga, 5 Listopada.

Przez Najwyższy reskrypt z d. 18 Października (v. s.) Najmłodszy mianowany został kawalerem orderu Św. Włodzimierza 2-jej klasy, generał-lejtnant, zasiadający w rządzącym senacie, Piotr Paton.

Przez Najwyższy ukaz z d. 18 Października (v. s.) rzeczywisty tajny radca hrabia Panin, uwolniony został na własne żądanie, z powodu stanu zdrowia, do obowiązków ministra sprawiedliwości, z pozostawieniem go w obowiązkach członka rady państwa, wyższego komitetu do organizacji klas włościańskich i sekretarza stanu; tajny radca Zamiatin, mianowany został zarządzającym ministerstwem sprawiedliwości.

ZASADNICZA USTAWA REORGANIZACJI WYDZIAŁU SĄDOWEGO W ROSJI.

Część trzecia.

POSTĘPOWANIE SĄDOWE CYWILNE.

II. O postępowaniu sądowym w sądach ogólnych.

(Dalszy ciąg).

7) O wyjątkach z ogólnego trybu postępowania sądowego cywilnego.

92. Z ogólnego trybu postępowania sądowego cywilnego dozwolone są wyjątki jedynie:

- 1) w sprawach połączonych z interesem skarbu, zarządów dóbr koronnych i dworskiego, tudzież innych władz skarbowych, a także instytutów duchownych, i 2) w sprawach o małżeństwo i o prawość urodzenia.

93. Sprawy sporne, połączone z interesem skarbu, zarządów dóbr koronnych i dworskiego, tudzież innych władz skarbowych, a także instytutów duchownych, mają być wszczynane we władzach sądowych na zasadzie ogólnej, lecz w żadnym razie nie należą do jurysdykcji sędziego pokoju; przy prowadzeniu tych spraw, reprezentantom władz pomienionych z jednej, a osobom prywatnym z drugiej strony, służy jednakowe prawo do korzystania z wszelkich środków obrony, jakie w sprawach ulegających obrodom dozwolone są stronom.

94. Wszystkie tego rodzaju sprawy rozpoczynają się we władzach sądowych, ze strony skarbu i zarządów na prawach skarbu broniowych, nieinaczaj jak na skutek akcji podanej bądź przez urzędowych pełnomocników i obrońców interesów skarbu, oddzielnych zarządów i władzy duchownej, bądź też, stosownie do uznania każdej władzy, przez pełnomocników przysięgłych, na ogólnej zasadzie.

95. W sprawach tego rodzaju, ustanowione w ustawie ogólnej terminy dla złożenia w sądzie aktów obrony i dla wykonania innych formalności co do prowadzenia sprawy, obowiązują także zarówno obie strony. Liczba instancji sądowych ogranicza się dla każdej sprawy, tak samo jak i we wszystkich innych procesach, do dwóch.

96. Sprawy tego rodzaju przechodzą z jednej instancji sądowej pod rozstrząsanie drugiej nieinaczaj, jak na skutek apelacji. Izby skarbowe i dóbr państwa, kantory dóbr koronnych i inne władze administracyjne, biorą w nich udział nie inaczaj, jak w charakterze powodów lub pozwanych ze strony właściwej władzy.

97. Sprawy skarbu nie ulegają w żadnym wypadku rozstrząsaniu na drodze sumarycznej i nie mogą być ukończone w sądzie ani za pomocą przysięgi, ani przez pogodzenie.

98. W każdej sprawie połączonej z interesem skarbu lub innych władz, broniowych na prawie skarbowym, sąd, przed wydaniem wyroku, powinien wysłuchać prokuratora, któremu w wypadkach prawem zastrzeżonych, służy prawo udawania się do departamentów kasacyjnych senatu z przedstawieniem co do unieważnienia wyroków władz sądowych w sprawach tego rodzaju.

99. Ministrowie i głównozarządzający, oraz naczelnicy prokuratorowie najwyższego synodu, mogą respective udawać się do departamentów kasacyjnych senatu o unieważnienie wyroków sądowych w takich sprawach, nieinaczaj jak na ogólnej zasadzie i w wypadkach prawem zastrzeżonych.

100. Skarb uwalnia się co do swych spraw od placenia kosztów sądowych, z wyjątkiem jednak wynagrodzenia dla świadków i biegłych; lecz nie wyłącza się od obowiązków wynagrodzenia stronie usprawiedliwionej za wszystkie wydatki wyłożone naprowadzenie sprawy.

101. Osoba prywatna, obwiniona wyrokiem sądu w sprawie ze skarbem, obowiązana jest zapłacić temu ostatniemu nie tylko wszystkie poniesione rzeczywicie przez skarby wydatki, lecz także, podług obrachunku, sumę obowiązujących dla osoby prywatnej kosztów i opłat sądowych.

102. Sprawy o zawładnięcie mieniem skarbowym, zaliczane obecnie do bezspornych, wyjąwszy się z pod jurysdykcji policji i wyprowadzają się na ogólną drogę postępowania przed sędziami pokoju, z tą jedynie różnicą, że nie mogą być ukończone w sądzie ani za pomocą przysięgi, ani przez pogodzenie.

103. Tryb rozstrząsania w sądach cywilnych spraw o małżeństwo i o prawość urodzenia, ma być pogodzony, w miarę możności, z ogólnymi zasadami spraw podlegających obronie.

8) O rozstrząsaniu spraw na drodze polubownej.

104. Tak zwany prawem postanowiony sąd polubowny znosi się.

105. Zapisanie się na dobrowolny sąd polubowny nie ulega zatwierdzeniu przez władzę sądową, lecz powinno być zakomunikowane do poświadczającej władzy lub sędziemu pokoju.

106. Pośrednicy do sądu polubownego mają być wybierani, na skutek wzajemnej zgody stron, w liczbie nieparzystej. Stronom dozwala się także wybrać jednego tylko pośrednika.

107. Wszelkie środki przymusowe dla przywie-

dzenia do skutku warunku o sędzie polubownym, znoszą się.

108. Strony mogą przy zapisywaniu się wyznaczyć termin dla rozstrzygnięcia sprawy; lecz jeżeli pośrednicy nie ukończą sprawy na termin, w takim razie mogą, po porozumieniu się ze stronami, wyznaczyć nowy termin; po upływie zaś i tego ostatniego bez wydania wyroku, sąd polubowny ma być uważany jako nieprzyszły do skutku.

109. Pośrednicy powinni rozstrzygnąć sprawę sumiennie i na wyrok ich apelacja w żadnym razie nie jest dozwolona. Lecz wyrok sądu polubownego może być uznany za nieważny, w całości lub częściowo, na skutek skargi stron o naruszenie głównych formalności i przepisów tego sądu, lub też z powodu przekroczenia przezeń władzy albo wyrzeczenia wyroku co do przedmiotów nie oddanych mu do roztrząsnięcia.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Wiadomości o stanie w Grecji rozmaicie są przedstawiane. Kiedy organa prasy chętnie dynastji bawarskiej w bardzo niekorzystnym świetle przedstawiają zaszło w Grecji wypadki, dzienniki angielskie i francuskie, nie wyjącając *Monitora*, zupełnie inny podają ich obraz. Zdaje się wszakże, iż spokojność wszędzie panowała a wiadomość, że francuska eskadra morza Śródziemnego nie udaje się do Grecji, niejako wskazuje, iż rząd Cesarski nie spodziewa się aby wynikły tam jakie zaburzenia. W Grecji obecnie istnieją dwa stronnictwa, pragnące zachowania monarchicznego kształtu rządu, do którego to stronnictwa należą członkowie rządu tymczasowego, i republikanie na czele którego stoi sędziwy generał Grivas.

La France nowego podaje kandydata do tronu greckiego, arcyksięcia Maksymiljana, o którego kandydaturze do tronu meksykańskiego, niegdyś tak wiele mówiono; na kandydata tego miała się zgodzić Francja i Anglja, wszakże *Independance belge* robi uwagę, iż trudno przypuścić aby rodzina Habsburska zgodziła się przyjąć o ręk ludu greckiego koronę, odjętą jej sprzymierzeńcowi. Dzienniki angielskie ogłaszają list gen. Kalergi dowodzący niepodobniostwa kandydatury księcia Ypsilantego.

Co do treści noty p. Drouin de Lhuys przesłanej do Turynu, dzienniki także sprzecnie podają wiadomości; wloskie pisma *Nationalites*, *Monarchia nazionale*, utrzymują, że jest przychylna sprawie wloskiej, *La France* zaś a za nią dzienniki wiedeńskie wprost przeciwnie podają wieści. Dopóki zaś nota ta nie będzie ogłoszona, próżno są oceniania jej doniosłości i stanowiska polityki francuskiej. *Patrie* utrzymuje, że p. Drouin de Lhuys powołany został do gabinetu aby starał się skłonić rząd wloski do ustępstw, jeżeli zaś misja jego nie powiedzie się, równie jak p. Thouvenelowi nie powiedzie się w Rzymie, natenczas, polityka francuska wstąpi w nową trzecią fazę, w której Francja będzie się jedynie kierowała konieczną potrzebą położenia konsa nieznośnemu stanowi rzeczy. Artykuł ten *Patrie* zdaje się wskazywać, że polityka jakiej obecnie trzyma się gabinet perlicki, jest polityką przedchodnią.

Wiener Zeitung ogłasza patent Cesarski, zwołujący na d. 10-go Grudnia sejmy prowincjonalne w krajach z tej strony Litawy. Minister Schmerling zwoływał poprzednio deputowanych do siebie na naradę i przedstawiał im konieczność ukończenia prac prawodawczych i finansowych przed tym terminem. Co do zwolania sejmów w krajach z tamtej strony Litawy, nie jest jeszcze wiadomo, zwraca wszakże uwagę artykuł ministerjalnego organu, *Donaue-Zeitung*, wskazujący potrzebę zobopólnych ustępstw, tak ze strony Węgrów co do utrzymania w całości konstytucji z 1848 r. jak i ze strony rządu Cesarskiego co do zmian w ustawach lutowych.

Wiadomość podana przez dziennik angielski, *Evening Standard*, o zamiarze mocarstw morskich interwencji na drodze dyplomatycznej w Stanach Zjednoczonych, pomimo, że w dziennikach francuskich nie zyskało sobie bezwzględnej wiary, potwierdza *Morning Herald*.

(Ind. bel., Patr., W. Z.)

Anglja.

London, 4 Listopada. Alderman Rose, nowoobрани lord-mer City londyńskiej, którego instalacja odbędzie się 9-go b. m., przedstawiony został wczoraj, stosownie do odwiecznego zwyczaju, lordowi-kanclerzowi, z ręk którego otrzymał zatwierdzenie swego wyboru przez Królową.

Times czyni dziś ostre uwagi co do konstytucji unji amerykańskiej. „Ogromny związek stanów” powiada ten dziennik, „rozpada się wśród kłesk i potoków krwi, a żadnego na to ratunku nie ma. Bylejaki wypadek w Waszyngtonie zdolny byłby usunąć pp. Lincolnia i Sewarda od steru rządu, czego uczynić nie jest w prawie ani kongres, ani opinia publiczna, gdyż w Ameryce najmłodniejszy z prezydentów może utrzymać najniezdolniejszego z ministrów na jego stanowisku tak długo, jak mu się podoba. Taką jest ustawa Stanów Zjednoczonych i tak działa rząd wyłącznie demokratyczny. Kongres mógł wprawdzie, ile razy mu się to podobało, uchwalać wota nieufności, lecz takowe nie mają żadnego znaczenia konstytucyjnego, gdyż nie ma niezbędnej potrzeby, aby kongres miał do ministra zaufanie. Dosć, jeżeli ufa mu sam prezydent. Rzeczpospolita amerykańska stawią nam była tak często jako wzór godny

naśladowania, że byłoby z naszej strony błędem nie do darowania, gdybyśmy nie badali, jak działa ona obecnie, gdy po raz pierwszy ma wielkie zadanie do rozwiązania. Jesteśmy zdania, że gdyby w Ameryce istniał angielski system parlamentarny, nie przyszłoby tam do wojny; jesteśmy mocno przekonani, że w takim razie nastąpiłaby tam oddawna zmiana ministrów.”

London, 5 Listopada. Ostatni numer *London Gazette* donosi: „Na posiedzeniu rady tajnej, odbytem 1-go listopada w Osborne, na wyspie Wight, Królowa zezwoliła na związek małżeński Jego Królewskiej Wysokości Alberta Edwarda, księcia Walji, księcia Saskiego, z Jej Królewską Wysokością księżniczką Aleksandrą Karoliną Marją Charlotką Ludwiką Julją, córką księcia Chrystjana Duńskiego. Jednocześnie Królowa poleciła, ażeby zezwolenie to wydane zostało za wielką pieczęcią państwa.” Przyjazd księżniczki Aleksandry Duńskiej do Anglii nastąpi w pierwszej połowie b.m. Towarzycę będą księżniczkę prawdopodobnie jej rodzice, oraz książę Ludwik Hesk z małżonką.

Na temże posiedzeniu rady tajnej nastąpiło nowe odroczenie parlamentu z 13-go b. m. na 14-go stycznia.

Obiega znowu pogłoska, że hr. Flahault, ambasador francuski przy dworze tutejszym, usunął się zupełnie od życia publicznego. Jako kandydatów na to stanowisko wymieniają hr. Persigny, p. Lavalette i margr. de Moustier. Podług innej pogłoski, lord Elgin, z powodu nadwładnego zdrowia, ma wrócić z Indji Wschodnich do Anglii.

Biskup londyński wzywa okólnikiem duchowieństwo swej dieceji, ażeby zarządziło regularne tygodniowe składki dobrowolne na rzecz dotkniętych nędzą robotników Lancashire'u. Ubożsi chętniej przychodzili swym wdowim grozom w pomoc nieszczęśliwym, gdyby mieli gdzie ofiary swe składać.

Austrja.

Wiedeń, 6 Listopada. Pierwsze sprawozdania komisji finansowej na r. 1863 zostały ogłoszone. Dotyczą one listy cywilnej, rady stanu, rady ministerjalnej i ministerstwa stanu (zarządu politycznego). Sprawozdania te są zwięzłe i zrozumiałe zredagowane.

O nominacji namiestników na dwie wakuje posady, w Czechach, oraz w Trjescie wraz z Istrią, myślą tu obecnie więcej niż poprzednio, z powodu mającego wkrótce nastąpić zwolnienia sejmów krajowych. Jako przyszłego namiestnika królestwa czechskiego, w sferach dobrane zwykle zawiadomionych podają hr. Beleredi, deputowanego na radę państwa i naczelnika zarządu krajowego na Szlązku austriackim; podług wiadomości z tegoż źródła, namiestnikiem Trjestu i Istrii ma zostać baron Kellersperg, abey-przez namiestnictwa czechskiego.

Na wczorajszym posiedzeniu komisji finansowej na r. 1863, na porządku dziennym stały rozprawy nad pozycją „zakładów fabrycznych rządowych.” Pozycja ta obejmuje: drukarnie rządowe w Wiedniu, Lwowie i Temeswarze, fabrykę porcelany w Wiedniu i papiernię w Schlögelmühl. W projekcie budżetu na rok 1863, ministerstwo zaprowadziło znaczne stosunkowo w tej pozycji modyfikacje, przez co dochód obliczony został na 22,284 złr. wyżej niż na r. 1862. W drukarniach rządowych znacznie zmniejszono została liczba robotników przez zaprowadzenie nowych machin. Dep. Schindler wystąpił przeciw szczyplnym dochodom z drukarni rządowych, lecz dyrektor Auer zbil energicznie jego twierdzenia i dowiódł, że tak drukarnia rządowa w Wiedniu jak i papiernia w Schlögelmühl spłaciły już oddawna swój kapitał zakładowy i że wartość tych zakładów wraz z ich inwentarzem stanowi czysty dla skarbu zysk.

Wiedeń, 7 Listopada. Na onegdajszym i wczorajszym posiedzeniu izby deputowanych toczyły się w dalszym ciągu rozprawy nad kwestją bankową.

Ze sprawozdań komisji finansowej na rok 1863 wydane zostały wczoraj znowu trzy, dotyczące rubryk budżetu ministerstwa skarbu i sprawiedliwości, oraz rubryki podatków stałych. Sprawozdania te, w porównaniu z zeszłorocznymi, odznaczają się treściwością obok dokładności.

Od dnia wczorajszego Wiedeń zajęty jest pogłoską o zamiarze ministra stanu Schmerlinga podania się do dymisji. Jelen z wczorajszych dzienników wieczornych wiedeńskich zaprzecza wprawdzie tej pogłosce, która atoli nie jest pozbawiona rzeczywistej podstawy. Zapewniają, że kwestja drugorzędna, mianowicie co do utworzenia na nowo wojewody serbskiej, wywołala w gabinetie rozdwojenie. Hr. Rechberg nie wpierył zgadza się na przystąpienie do uregulowania tej kwestji, jak po załatwieniu pierwszorzędnej, żywoonej dla monarchji austriackiej sprawy węgierskiej. Utrzymują, że ten ministerspraw zagranicznych oświadczył wyraźnie, że Cesarz uczyni zadość słusznym narodu węgierskiego wymaganiom. Widać więc wpływy zewnętrzne musiały spowodować tego meża stanu do gorliwego zajęcia się kwestją węgierską w chwili właśnie, gdy i z tamtej strony Litawy odzywają się pierwsze głosy za ustępstwami i pojednaniem. Na to p. Schmerling miał odpowiedzieć, że o ile mu wiadomo, rząd czerpać będzie natchnienie do załatwienia kwestji węgierskiej jedynie w ustawie lutowej, na którą właśnie węgry powstają. W ogóle od czasu ostatnich wypadków w radzie państwa, spostrzegając się dając upadek na duchu ministra stanu, tak iż nawet w naj-

bliższym jego otoczeniu, wyraz „dymisja” jest ciągle na ustach.

Francja.

Paryż, 4 Listopada. Ciągłe zajmują się różnymi kandydaturami do tronu greckiego. Pogłoski o kandydaturze księcia Alfreda nie są słuszną na wiarę, tembardziej, że okólnik lorda Russela przypomina warunek traktatu londyńskiego, usuwający od tronu greckiego krewnych panujących w trzech mocarstwach opiekunów; obok tego Książę Alfred, dziedziczący z linii oca Księstwo Sasko-Koburskie, nie będzie mógł, ani nie zechce, mieniać go na niepewne prawa do tronu greckiego. Również nie mają wielkiego znaczenia kandydatury ks. Ypsylantego i jen. Bourbaki. Pierwszy jest grekiem fanarjotą, to jest konstancyntopolitańskim, i nigdy noga jego nie powstała w Atenach, mógłby więc tytuł chyba jako synowice Aleksandra i Dymitra Ypsylantych, którzy położyli wielkie zasługi w czasie wojny o niezależność; lecz nie jest to dostateczny powód do wyniesienia na tron. Generał Bourbaki, jakkolwiek odznaczający się zdolnościami wojskowymi i odwagą, także nie może się ubiegać o tron. ks. Napoleon wyłączony jest z tych samych powodów co książę Alfred; zatem jedynymi kandydatami na serjo pozostają Amadusz książę Aoste i Filip hr. Flandrii.

Constitutionnel, który od pewnego czasu zachowuje zupełne milczenie w kwestji wloskiej, jutro ma ogłosić artykuł o sprawie greckiej. Zapewniają, że artykuł ten oświadczy o zachowaniu zupełnej neutralności w tej sprawie ze strony Francji, i nie pozostawi najmniejszego powątpiewania co do bezstronnego stanowiska, jakie rząd cesarski będzie zajmował; co zaprzeczy wszelkim pogłoskom o zamiarach dynastycznych księcia Napoleona, pogłoskom i tak niemającym podstawy.

Presse donosi, że reprezentanci trzech opiekunów mocarstw w Atenach zawiadomili p. Bulgarię, przesyła rządu tymczasowego greckiego, że mocarstwa te utrzymają nadal poręczenie długu zagranicznego, pod warunkiem, że rząd tymczasowy będzie się stosował do przyjętych poprzednio warunków.

La France zapewnia, że jakkolwiek według doniesienia różnych dzienników, hr. Flatau, ambasador w Londynie, okazał zyczenie usunięcia się od zajmowanych obowiązków, wszakże zgodził się jeszcze jakiś czas pozostać w Londynie.

Monitor dzisiejszym ogłoszeniem potwierdził wiadomość o mianowaniu p. Chaix-d'Est-Ange senatorem. Drugie próżne kresło senatorskie ma być udzielone p. Drouin de Lhuys, lub też p. de Villefrey, prezydującemu w wydziale handlu, rolnictwa i robót publicznych w radzie stanu.

Paryż, 5 Listopada. Depeszy nowych z Grecji nie ma; krążą atoli wieści, jakoby stronnictwo republikańskie, na którego czele stoi stary generał Grivas, zaczęło brać górę; i jakoby z obawy jego wpływu odroczone wybory. Jakkolwiek Porta z zadowoleniem przyjął oświadczenia p. Moustier co do warunków, pod jakimi mocarstwa zachowują zasadę nieinterwencji w sprawie greckiej, wszakże uznala za stosowne przedsięwziąć zabezpieczające środki i wysłała eskadrę do krążenia w zatoce Arta.

Do nowych układów, jakie rozpoczęto pomiędzy gabinetem turyńskim a przyzkiem dała początek nowa nota jen. Durando bezpośrednio przesłana do Paryża, która dowodziła konieczności wynalezienia sposobu załatwienia kwestji rzymskiej, kładącego tamę niedogodnościom obecnego stanu rzeczy, w duchu żądań ludu wloskiego. Co do odpowiedzi p. Drouin de Lhuys, która już nadeszła do Turynu, sprzecnie podają wieści, dziennik *Nationalites* i *La France*, dla tego trzeba oczekiwać na ogłoszenie tych dokumentów w *Monitorze* i gazecie urzędowej turyńskiej.

W bardzo obecnie zbliżonych stosunkach przyjaznych pomiędzy Cesarzem a p. Persignim, upatrują rękojęcie, że usposobienie Cesarza względem Włoch, nie uległy zmianie. Zapewniają, że p. Persigny, korzystając ze sposobności, a chcąc dać dowód niezmiennego swego przywiązania do Cesarza, z zupełną szczerością wynurzył swe zdanie, Cesarz zaś miał odpowiedzieć na to, iż umie ocenić szlachetne pobudki, jakie go skłaniają do takiego postępowania. Za to inny minister, zajmujący także ważne w radzie cesarskiej stanowisko, mniej dobrze ma być widziany, jak zapewniają w wysokich sferach. Cesarz, który zawsze szczerze oświadczał, iż osobista polityka Głowy państwa stanowi podstawę systemu rządu cesarskiego, nie miał patrzeć okiem na postępowanie ministra skarbu, nie zupełnie zgodne z tym systemem, a zbliżające się raczej do systemu konstytucyjno-parlamentarnego. Dla tego Cesarz nie mógł puścić w niepamięć postawy, jaką przyjął p. Fould w chwili ostatniej zmiany w gabinetcie. W skutku tego krząją pogłoski, iż niedługo minister ten opuści gabinet. Pogłoski te, może są przedwczesne, ale wypadki mogą przyspieszyć ich rzeczywistnienie. Następcą p. Foulda, według tychże pogłosek ma być wyznaczony p. Emile Pereire.

Generał Forey podobno o kilkanaście dni odroczył swój wyjazd z Vera-Cruz do Orizaby, ponieważ zamierzył wpród urządzić służbę taborową i już w zupełnej gotowości do dalszych działań stanął w obozie.

Włochy.

Turyń, 2 Listopada. Porozumienie się p. Rattazzego z pp. Minghettim i Farinim jest faktem spełnionym. P. Minghetti przybył do Turynu i miał dwukrotnie narady z procesem

